

30 éves lesz a Rice! Beszélgetés Nagy Feróval karácsony küszöbén

2007.12.19. Hírextra – Constantinovits Milán

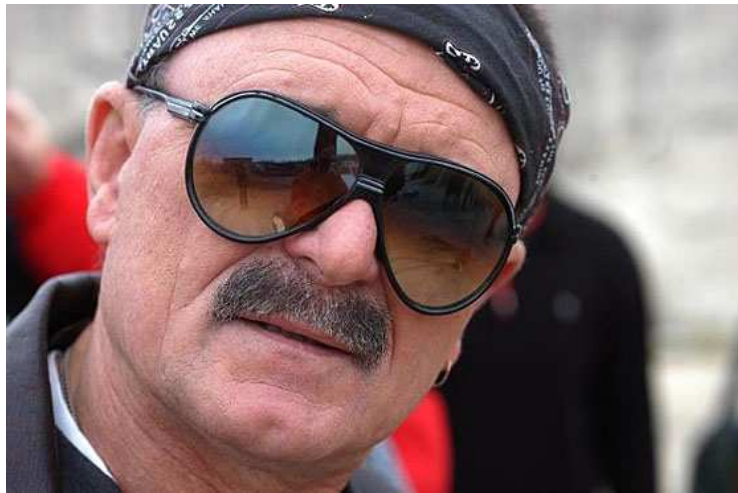
Közeledik karácsony, sokasodnak az ilyenkor szokásos feladatok. Bevásárlás, főzőcskézés, fenyővadászat. De nincs ez másként Nagy Feróéknál sem: a rockszárnak is épp elég dolga akad ilyenkor otthon. Szenteste, rock and roll, újévi tervek, és a harmincéves szülinapi buli. Feró mesélt nekünk.

Kicsit tekintsünk vissza az elmúlt időszakra! Életművedből megjelent egy kétlemezes válogatás, az Antológia I-II. Lesz folytatás?

Nem hiszem, hogy lesz. Az eddigiek is csak az EMI-nak voltak köszönhetőek. De vannak olyan terveim, hogy egy internetes portálra felpakolom sok régi koncert hanganyagát. Aki kutakodik a rockzene őskorszaka után, talál majd köztük érdekességeket. Én is bele-belehallgattam néhányba, és tényleg hihetetlen erő, meg lendület rejlik ezekben. Teljesen rá lehet érezni arra, ami a koncertteremben történik. Kicsit irigykedve is hallgatom fiatalkori önmagamot.

Ha nem lesz Antológia III, várható legalább új Rice-lemez? Utoljára 1999-ben jelentkeztetek a Vakaromával.

Nagyon szeretnék, ha lenne! Azt viszont nem szeretném, hogy egy „kötelező” album jelenjen meg, ne legyen már elvárás az éves lemezkiadás! Ugyanakkor most mégis felgyorsultak az események nálunk, mert az Universal kötött velünk egy szerződést, így 2008 március-áprilisára már elkészülhet az új anyag. Egy hónap alatt felvehetjük, és még egy-két hét lesz a kiadás. De a pontos időpont függ a kiadótól is, ők ismerik a piaci viszonyokat, ebbe nem szeretnék beleszólni...

Akkor a dalok már készen állnak, csak fel kell venni őket?

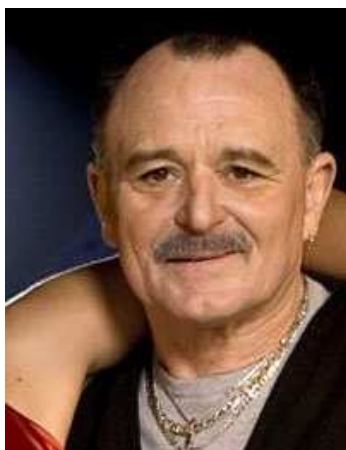
Tévedés! Még meg is kell írni őket... Van egy csomó dal, amit a srácok írtak, és én most nézem át ezeket. De egyelőre nem vagyok túlzottan elégedett a terméssel.

A szövegeket te alkotod most is?

A Beatricén belül az összes szöveget én írtam, valószínűleg most se lesz másképp. Hacsak nem hoz valaki előm olyan szöveget, amit zseniálisnak találok.

Az új lemez mellett van még valamilyen nagy dobásod a jövő évre?

Hogyne! Harmincéves lesz a Beatrice, szeretnék a régi és az új tagokkal egy bulit. Új tagok? Mondjuk,

Lacik Fecó is tizenöt éve van velünk. A buli egyébként október 18-án lesz a Petőfi Csarnokban, de még lehet, hogy meggondolom magam. Nem szeretem ezeket a szülinapi bulikat, szerintem a kutyát nem érdekli, hogy harmincévesek vagyunk.

Azért a húsz éves koncert elég nagyot szólt...

Az igen, csak úgy gondolom, akkor van értelme egy ilyen koncertnek, ha a zenekar egykori tagjai közül mindenki aktívan zenél. De nem akarok egy Piramis-jellegű összeállást, ahol nem érti az ember, mi van: most négy-öt öregember talált egy kis pénzt, vagy tényleg egy koncertet lát. Olyan emberekkel, akik húsz éve nem fogtak hangszert a kezükbe, nem egyszerű az ilyesmi. Nem akarok sokat próbálni, elvégre én tudom a nótákat. Kérdéses, hogy lesz-e elég bevétel, megéri-e ennyit dolgozni vele. Ötezres jegyár kellene ahhoz, hogy ne fizessünk rá. S ki vállalja a kockázatot? Persze nem baj, ha nincs lé, akkor csak jó volt a buli. De ha van pénz, és azért kell rendezni egy koncertet, az a legjobb. Mert azért a családnak is kell adni enni, az pedig a legfontosabb.

A régiek közül Lugosi Lacival tartod még a kapcsolatot?

Persze, szoktunk telefonon értekezni. Azt nem tudom pontosan, mit csinál, az biztos, hogy már nem zenél. Szerettem volna, ha sikerül neki összehoznia egy másik zenekart a Rice után (ez volt a Hard Légió), de nem jött össze, ő csak nálunk tudott megkapaszkodni. Elég öntörvényű ember, csupán én tudtam vele dolgozni. Meg hát ez az egész Rice-történet – és ezt nem nagyképűsködésemből mondom – körülöttem forgott, forog, és ez azért sok mindent befolyásolt.

Térjünk át a közelebbi jövőre! Hogyan zajlik december 24-e nálatok?

Az anyósoméknál töltjük a délutánt, oda jön össze az egész família, lesz sült hal, meg halászlé. Megzabáljuk a kaját, majd este már csak szűk családi körben vagyunk otthon. A gyerekek feldíszítik a fát, majd mindenki elszalad a dugihelyére, és átadja a többieknek azt a szerény kis ajándékot, amit vett. Boldogan bontogatjuk, és elénekeljük a Mennyből az angyalt, hogy mégis legyen valami ünnepi hangulata az egésznek. Aztán mindenki megy a dolgára, aki kapott például egy videofilmet, megnézni azt stb.

Karácsonyfából mit preferáltok? Gigantikusat vagy aprócskát?

Egy ideig gyökeres fenyőt vettünk, amit kiültettünk a kertbe, de lassan-lassan fenyőerdőm lett kint. Idén arra gondoltunk, hogy egy régebbi kis szobafenyőket vesszük elő, ami van vagy harminc centi. Ezt fogjuk feldíszíteni most, kis karácsonyfánk lesz. Sajnálom azokat a szép nagy fenyőket, amiket kívágnak. Bár most már vannak egész profi műfenyők, ha áttérnénk ezekre, nem ártanánk a természetnek. Az olyan, mint az esernyő: szétnyitod, aztán jöhet is a Mennyből az angyal. Nálunk ma már a fiaim szervezik az ünnepet, én csak ostoba segítség vagyok nekik...

Nagy Feró: Optimistán

Hová lett a partizánfilmek hangulata?
A nyírfaligetké, énekkari próbáké?
Hová lettek, hová a kipirult arcok?
S az ígéret földjén hová lettem én?
Köpök rá, ha hülyének néznek
Optimistán bele a reménytelenségbe
Köpök rá, ha hülyének néznek
Optimistán bele a reménytelenség-beeeee

